

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 14.

Extraordinair Session.

8de Møde.

Lirsdagen den 28de August.

(Forts.)

v. Doctum (forts.): Hvad angaaer den første ærede Taler, der havde Ordet efter mig (Broberg), og som lagde Folkemængdens Tiltagen i Danmark til Grund for sin Beregning, da maa jeg hertil bemærke, at det forekommer mig, at Folkemængdens Tiltagen og Matrosernes Forøgelse staae i et ganske overordentligt løst Forhold til hinanden; at Folkemængden stiger med 1 pCt. om Aaret, er vist ganske sikkert; men at Matroserne ere tagne til i et ganske andet betydeligt Forhold, det er ligesaa sikkert; men disse to Ting gaae i aldeles forskjellige Retninger, og det forekommer mig derfor, at man vanskeligt kan slutte Noget fra det Ene til det Andet. Med Hensyn til hvad den samme ærede Taler yttrede om, at det forekom ham, at jeg hældede til at ville anbefale det Forflag, som af Regjeringen først var indbragt, og som nu foreligger for os i en forandret Skikkelse, har den ærede Taler fuldkommen Ret. Jeg antager, at Skibsrederne have fuldkomment Krav paa, i det Dieblik de mangle Folk, da at tage dem, der staae til deres Raadighed, og som ere istand til at bøde paa denne Mangel. Dette er en Ting, som det forekommer mig, at Skibsrederne have Ret til at fordrø; men nærværende Forflag gaaer overordentlig meget videre. Man har anført imod det første Forflag, at der var enkelte ubestemte Udtryk i det, at der indeholdtes adskillige Udtryk i samme, som vilde give Anledning til Vanskeligheder med Hensyn til Lovens Udførelse. Dette er ganske vist ikke blevet bemærket; men man be-

høver kun at læse de Forhandlinger, der derom have fundet Sted i det andet Thing, for at see, hvorledes det dermed forholder sig. Jeg maa imidlertid med Hensyn til et af disse Udtryk, som netop blev fremhævet, nemlig: „ere paa Stedet eller i Nærheden“, henlede Opmærksomheden paa, at naar man blot udflettede dette „i Nærheden“, saa vilde dette Forhold staae fuldkommen klart. Hvad angaaer de andre Exempler, som den ærede Rigsdagsmand anførte, er det af det Slags Ting, som altid ville forekomme i hvilke som helst Love. Ifald det nærværende Lovforslag gaaer igjennem, hvorefter altsaa det halve Antal af et Skibs Besætning skal være Danske og det andet halve Antal kan være Fremmede, og et Skibs Besætning f. Ex. skal være 24 Mand (det er et stort Antal), og der altsaa skal være 12 Mand Danske ombord, men man kun kan faae 11 Mand og en Drukkenbold, ja, saa stiller Forholdet sig aldeles, som den ærede Rigsdagsmand nævnte.

Broberg: Ja, jeg skal ikke sige den ærede sidste Taler imod, at det vel er muligt, at dette Tilfælde kan indtræffe, men jeg troer til- lige, at han maa indrømme, at, saafremt man kun havde Tilladelse til at tage fremmede Søfolk, naar man ingen danske kunde faae, saa vilde dette Tilfælde ogsaa kunne møde. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa en Ting, som jeg oversaae, da jeg sidst havde Ordet, og det er den, at, hvis Loven blev givet paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand synes bedst om, saa vilde Følgen deraf være, at man hyderst sjældent vilde kunne faae fremmede Matroser, selv om man trængte nok saa meget til dem; thi for at man skulde faae fremmede Matroser, saa maatte disse ogsaa